

ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН

ЦЕНА

НА ГОДИНУ . . . . . 8 дин.
 НА ПО ГОДИНЕ . . . . . 4 дин.
 НА 3 МЕСЕЦА . . . . . 2 дин.
 МЕСЕЧНО . . . . . 1 дин.

МАЛЕ НОВИНЕ

ПРЕТПЛАТА СЕ ПЛАЋЕ МЕДЕЦИЈАНУ И КИМПАКОВИЋУ у БЕОГРАДУ ОБИЛИЋЕВ ВЕНАЦ БР. 1

Може се претплатити и код свију пошта у Србији

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Мали огласи 1.50 п. д. или 5 пара од петитног реда

5 ПАРА БРОЈ

ДНЕВНИ ЛИСТ ЗА СВАКОГА

5 ПАРА БРОЈ

ИЗЛАЗИ и ПОСЛЕ ПРАЗНИКА

ЗА СВАКО ОГЛАШЕЊЕ ПЛАТА СЕ ДРЖ. ТАКСЕ 20. П. ДИН.

ВЕЋИ ОГЛАСИ ПО ПОГОДБИ

СРПСКА НАРОДНА ВИША МУЗИЧКА ШКОЛА

Од 1 Октобра отвара се виша музичка школа *Консерваториум* за све музикалне инструменте (као певање соло и кору) уписује ученика у исту одпочиње од 28 Септембра и трајаће до 15 Октобра сваки дан од 9—12 и 2—6 после подне. Програм, као и остало донећемо опширно у идућим бројевима.

Стан Обилићев венац број 22 I спрат у кући г. Андрејевића.

УПРАВА

Прва краљевско

српска повлашћена

ФАБРИКА ВУНЕНИХ ИЗРАДА

БРАЋЕ МИНХА

У ПАРАЋИНУ

Израдила је и сложила у свом главном

БЕОГРАДСКОМ СТОВАРИШТУ

велики избор чисто вунених тканина (штофова), за мушке јесење и зимске хаљине.

Чохе за официрска одела.

Покривача — ћебад — од одабране вуне, и у врло лепим бојама и шарама израђени.

Лених шареница (простирача за патос) вунени 2^{но} до 2⁴⁰ метара ширине у раз оверним шарама и бојама.

Изврених мушких огртача у разним величинама и ценама.

Сукна бела, и мрка у разним каквоћама.

На захтев шаљемо примерке (мустре) сваком. За г. г. трговце и кројаче постоје нарочити врло повољни услови.

Стовариште је у улици Кнеза Михаила бр. 13.

8—15

КАЛЕНДАР

Православни: 30 Михаило I м. Гргур
 Католички: 12. Максимилајан
 Сунце излази: у 6 сах. 32. м.
 залази 5 сах. 27 мин.
 Нов месец 23 у 2 с. 24 м. по
 подне Ладан ветар мраз.

КУРС

Дукаг 5 75
 Наполеон 9 62

ПИЈАЦА БЕОГРАДСКА

Београд, 28 Септембар

кил	15.630	Жита	11.40
"	37520	Сувих шљива	26.—
"	—	Шљива нових	—.—
"	—	Брашно фино	—.—
"	—	(Брашно леб. нес. . . . .)	—.—
"	—	Брашно " сеј	—.—
"	5896	Кукуруза. стари	8.50
"	1019	Кукуруз. браш.	—.—
"	24 ⁰	Јечам	7.75
"	6830	Овас	7.75
"	452	Раж	7.—
"	—	Мекиња	—.—
"	846	Пасуља	25.—
"	1174	Ораја	25.—
"	931	Катрана	24.—
"	—	Вуне овче	—.—
"	—	Шшмарке	—.—
"	428	Коре брезове	12.—
"	14640	Креча	3.20
"	5550	Сена	4.50
"	14500	Сламе	2 50
"	60	Масти	120.—
"	1080	Доја топљеног	77.—
"	—	Сочива	—.—
"	—	Тумура	—.—
"	—	кожа гов.	—.—
"	448	Крушака	12.—

"	8900	Грожђа	15.—
"	719	Сира	80.—
"	374	Свиња	82.00
"	—	кис. купуса	—.—
"	1760	Лука пр.	7.50
"	—	Лука бела	—.—
"	—	Арнаџика	—.—
"	1719	Кромпира	9.00

РАЗНА ПИЋА

лит.	600	Вина црна	20.—
"	2000	" бела	20.—
"	—	Комовице	—.—
"	2700	Ракије меке	24.—
"	—	" љуте	—.—
"	—	Шпиритуса	—.—

УВОЗ ИЗ АУСТРО-УГАРСКЕ

килограма	10000	Брашна	—.—
"	—	Мекиња	—.—
"	—	Пасуља	—.—
"	666	Шпиритуса	—.—

ЦЕНЕ СТОКЕ

1 пар	Волова тешки к.	—	—
1 "	" " "	—	—
1 "	" " "	—	—
1 пар	Крава тешки "	—	—
"	" " "	—	—
"	Свиње мрша до "	—	—

ЦЕНЕ КОЖАМА

1 пар	Јагњџи нови	—	—
1 "	" Јарећи	—	—
1 "	" Кавлака	—	—
1 "	" Зечији	—	—
1 "	" Козији	—	—

БЕОГРАДСКЕ НОВОСТИ

(Конкурс). Са доста поуздане стране извештени смо да ће министарство просвете још у првој половини Октобра расписати конкурсе за неколико државних питомца. Све струке, које

ПОДЛИСТАК

КРАЉИЦА НОЋИ

или

ЛОВАЦ МРТВАЦА У ВЕНЕЦИЈИ
 РОМАН ИЗ ИСТОРИЈЕ МЛЕТАЧКЕ РЕПУБЛИКЕ
 КЊЕГА ПЕТА

(НАСТАВАК)

(99)

Инго је ишао врло брзо ној на сусрет. Он изгледаше као прави ђаво! Кад је дошао близу ње он стаде, и гледаше је погледом пуним мржње. Гледаше ону, која му не може бити опасна, јер је уништио све документе. Она није могла ничим да докаже своје право! Али је он њу мрзио само зато, што је против њега ступила у отворену борбу.

Неколико тренутака стајаху Инго и Едита, гледајући се.

На лицу Едитином не беше страха, но само презирање.

„Зар да те овде нађем, девојко? Тебе, која се усуђујеш да ми пркосиш, и да ме лажно код Дужда опадаш?“ повиче Инго. „Тако ми Бога, ако се не мислиш показати, и ако не признаш погрешку, онда је твој појав више него дрзак!“

„Шта имам да признам?“ упита Едита без икаква страха. „Ја могу јавно, овде, у овој светој цркви, да понови само оно, што сам и пред Богом, и пред људима, као праву истину, казала. Ви нисте граф Виргилијо Мирафијоре! Ви сте злочинац и варалица! Ви сте Инго Фоскари, који је био прогнан због убијства!“

Околостојећи слушали су ове речи са изненађењем. То беше ужасан приказ. Инго је дрхтао од љутине. Више њих приђу ближе да боље чују.

„Ја се ништа не плашим, јер говорим истину!“ настави Едита јасним гласом. „Куцнуће час, када ће вам се скинути образина! Изгледа да сте ви одржали победу, јер ја немам никога да ме заступа, нити имам каквих доказа! Али при свем том, што то немам, ипак јавно изјављујем: ви сте Инго Фоскари, а не Виргилијо Ми-

рафијоре! Ви сте убила Виргилија Мирафијора на брежуљцима острва Св. Николе, и сад вам нико не може одузети оно место, које сте разбојничким начином уграбили, јер су мртви сви они, који знају за ваше преваре, и који би вам могли довикнути: ви нисте Виргилијо Мирафијоре! Виргилијо је убијен!“

Околостојећи беху изненађени овим дрским говором, и показиваху рукама час на Едиту, час на Инга.

„Она је луда! повиче Инго дрхтајући од јада. „Позовите стражу да је ухвати!“

„Хоћете силом да ме начините лудом зато, што говорим истину?“ одговори Едита. „Хоћете да ме уклоните, да, у вашим је рукама власт! Али за ово што сам изговорила, сведок ми је света Богородица!“

Длазак страже прекине Едити даљи говор.

„Ухватите ову луду, која својим будаластим говором хоће да занесе светину!“ заповеди Инго стражи, и покаже руком на Едиту.

Нико се не усуди да помогне јадној Едити, нити да проговори коју добру реч за њу.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

спадају под мин. просвете, биће овога пута заступљене. Ми се радујемо овој појави, желећи само да избор госпoде, који се за конкуренце јаве не буде „ни по бабу ни по стричевима“.

(Збор). Општина је издала позив на грађане, којим ове позива на општински збор 11. Октобра ов. г. на коме ће се решити питање о пијацама.

(Маневра наше војске). Да би се трупе при маневри једна против друге znale управљати у погледу употребе ватре, као и да би надлежни оцењивачи маневара што боље видели дејство појединих трупа; увео је г. Мин. војни ове знаке: Црна застава означава, дејство ватре противу артиљерије. Црвена застава противу коњице. Бела застава противу пешадије, и то ако је постављена косо десно, значи да је ватра противу смакнутих одељења; а косо лево противу стрељачког ланца (расутог строја).

(Постављени). Како чујемо г. г. Гига Гершић и др. Михајло Вујић министри на расположењу, постављени су понова на своја места за професоре Велике Школе.

(Премештен). Г. Алекса Илић председник београдске конзисторије, као што чујемо, биће премештен за председника чачанске конзисторије.

(Награда). Као што смо дознали, влада је одредила извесну суму, која ће се дати певачким друштвима „Београдском певачком друштву“ и „Даворју“, као награду за учествовање при погребу пок. Стевче М. хајловића. Ова награда изнеће, као што смо чули, за прво друштво двадесет, а за друго десет дуката.

(Имена предмета у гимназији). Просвете учинило је извесне промене при предавању у вишој гимназији. Тако на пр. избачена је физика из V разреда, а уведена космографија ит.д. Постараћемо се, да што пре дознамо ове измене у појединостима, те ћемо то саопштити и нашим читаоцима.

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК.

Министарски савет, по највишем овлашћењу Његовог Величанства Краља, од 22-ог јула ове год., на

Стража је опколи, и одведе је из цркве, Дапонт и остали Сенатори приђу Ингу. и погну се сви на степенице.

Инго је пливао у радости! Она, од које се плашио, била је у његовим рукама.

У

Лажна Краљица Ноћи.

Пошто је вођ Жбира тврдио да је Евангелина тако названа Краљица Ноћи, то је командант острва Св. Лазара наредио, да се Евангелина притвори и добро чува, јер је био уверен, да је, као сестра вође крсташа, доиста играла улогу Краљице Ноћи.

Евангелина је смрћу брата јој Рафајела, била јако потрешена, тако, да није за се ништа марила.

Она је била према свему неосетљива, дозволила је да раде са њом шта хоће, није питала ни шта је очекује.

Истина је, да су са њоме поступали врло добро, али је она била ипак као каква осуђена преступница. Она није ни замислити могла, да је сматрају за Краљицу

предлог министра просвете и црквених решио је:

Одобрава се министру војном, да на оправку војно-државних зграда у Јагодини, у којима је шумадијски артиљеријски пук смештен, може утрошити до 1925 динара и 35 пр. дин., из партије овакава војних грађевина, одређене буџетом за 1887/8 рачун. годину.

Министарски савет по највишем овлашћењу Његовог Величанства Краља од 22-ог јула ове године, на предлог заступника министра народне привреде, министра просвете и црквених послова, а на основу закона о потпомогању индустријских предузећа, од 31-ог децембра 1873-е год. (Збор. 26. стр. 60), решава:

Г. Јовану Ерлиху, фабриканту содне воде из Београда, даје се искључива повластица на петнаест година, на производњу течне угљене киселине.

Министарски савет по највишем овлашћењу Његовог Величанства Краља, од 22-ог јула ове године, на предлог министра правде, поставља: У суду окр. ваљевског: за судију за неспорна дела, Љубомира Каменичића, судију истог суда; а

за судију, Ивана Томића, судију за неспорна дела истог суда. У суду окр. крушевачког: за судију за неспорна дела, Најдана Јовановића, судију истог суда; а

за судију, Косту Јаковића, судију за неспорна дела истог суда, — сву четворицу по потреби службе.

КЊИЖЕВНОСТ УМЕТНОСТ И НАУКА

Држимо на висини своју литературу! узвикују поред Француза још и Немци. Погледајте да је, ваља, ведеписцима, да преводне већину руских приповедача на свој језик. Исто тако „манија“ јавља се сад код Немаца крај свега тога што они „тврдо држе“ да је немачка литература најбоља, најсавршенија. Немци су одали пошту Тургењеву, поклонивши се као европском великану. превели га и заћутали, мислећи у прво време: тај један и био је само ваљан међу Русима. Но не потраја дуго а сад сво где се често јавља: — преведен Гаршин, преведен, Достојевски, па поред њега Хлеб Успенски, Шчедрин, Лав Толстој и многи други. И сад је то тако велика маха узело, да више немачких

журнала почеше да стрепе: е ће им њихову литературу подлатити руска, и да ће, ако тако и даље пође, морати изгубити свој оригинални карактер, тип немачки — тип савршенства...

Да напоменемо само да су Немци почели тако брзо да се интересирају руском литературом, да је за годину дача, преведено на немачки језик, готово више приповедака него што је написано. У сваком готово листу, новинама, журналу паће се по која приповетка или роман из руског живота и друштва.

Како ће Немци томе да се одуру покаже скоро будућност, јер они никако не симпатизују Русима; ну, свакако, биће врло тешко одговорити чублику од читања руских писаца, и натерати је да своје производе негује — јер између каквог Шпилхагена, Фрајтага и Гаршина, Лаврова и др. биће мало разлике — ја!

РАЗНЕ ВЕСТИ

(Први снег). 24 о. мес. пао је у Солнограду у Солноградској први снег. Противно томе јављају из Заухена у Корушкој, да су тамо по други пут дозреле јагоде.

(Помен Ђорђу Натошевићу на Цетињу). Читамо у „Гл. Цр.“: Према једнодушној одлуци учитељске скупштине приредило је црногорско учитељство парастос великом обновитељу српске школе, лане преминулом дру. Ђорђу Натошевићу. Парастос је био у прошли петак, у влашкој цркви.

(Едвар Глезер) који је путовао по Африци вратио се отуда и приспео је јуче у Трет. Глезер носи са собом мноштво предмета, од којих је на својем путовању кроз Африку прибрао.

(Покретио се). У прошлу недељу покретио се у Загребу неки чивутин Штерн. Прешао је из своје вере у римокатоличку. Веле, да ће покрштени поћи у Рим и тамо ступити у ред Фратера Лазариста, јер хоће сасвим да се посвети вери римокатоличкој. У „Обзору“ читамо, да су пригодно крштења Штернова „многи од побожних вјерника били до суза ганути“.

Пијачно питање.

У нашој општини поред осталих питања, истакло се опет, из архивске праšине заборав, питање о пијацама. Општина наша још пре неколико година узимала је тај орах коштуњац да га разбије али све где се још и данас непрестано узалуд баће. Од куд је то и зашто ми не можемо себи да објаснимо. Сазивани су општински зборови зарад пијачнога решења. И шта? Говорило се, лармало, чак се и претило, но све то не учини, да се с пијачним питањем буде на чисто. Општина београдска да би већ једаред пресекла тај гордијев чвор, позива грађане своје, да 11. о. м. дођу на збор где ће се та ствар расправити и решити. У своме позиву упућеном на грађане су 4 тачке:

а) да данашња „велика пијаца“ остане за увек главна и потпуно слободна пијаца дневних намирница. б) да се „Цветни трг“ призна за врачарски трг и да исти, и на даље остане под условима, под којима је и установљен.

в) да се „зелени венац“, „тонџијски трг“, затим „батал дамија“ палилулска и дорћолска ширина прогласе за ржипна места; али да своје тргове отворе тек онда, тек кад се за сваки ионаособ пријави бар по 20 сталних продаваца и

г) да број сталних продаваца ни на једној сем „велике пијаце“ не може никако бити већи од шест.

Да је решење овога питања, како за општину београдску тако и њене грађане од врло велике важности то се већ по себи разуме, нужно је само решити га тако, да неби после за собом, као што је до сад, остављало репове. Грађани а и општина свакако треба да се обзиру на потребе своје; — и овде су сад

а) или смо кадри дати Београду седам (или колико било) пијаца, а не дамо их, или;

б) нисмо кадри дати Београђанима то што траже а дамо им.

У првом случају, била би учињена неправда престоници и грађанима; у другом било би: централну пијацу распарчати и тад неби имали ни једну пијацу као што треба.

Овде нам се сад иставља питање: Би ли могло егзистирати толико тргова у нашој престоници?

Београд се сваким даном повећава, напредује у свему; пијаце се сваким даном све више повећавају; варош

велика светковина на Марковој пијаци, у след ове сјајне победе!..

„Сви су мртви? Сви су мучки убијени? Ох, смилујте се на мене, ја вас преклињем убите и мене!“ мољаше Евангелина.

„Ви сте, Сињора, последња што сте избегли од смрти!“ рече јој командант.

Евангелина покрије лице својим белим као восак рукама. Из њених прсију чуло се само јецање.

„Ако желите да се уверите о истинитости мојих речи, Сињора,“ дода командант, „то можете одмах учинити! Гондола је спремна на обали, и очекују вас пратиоци!“

Евангелина се прибере — она више није плакала.

„Да,“ рече она одавно. „Да, Монсињоре, то хоћу и желим да се известим. Идем да потражим Галеру!“

„Пођите за мном, Сињора,“ одговори командант. „Ваша жеља биће испуњена, али само под условом, да признате да сте Краљица Ноћи!“

„Кад ме присиљавате на то, онда можете и веровати да сам ја Краљица Ноћи!“ рече Евангелина.

Командант даде знак пратиоцима. Ови

Ноћи. Она је то дознала тек ноћас, пошто је Брабантино решио њену судбину.

Врата од њеног затвора, где је она била, отворе се. Евангелина је седла на постељи.

Командант острва уђе унутра. Њега су пратили неколико чувара са лампама.

„Ви сте сестра убијеног крсташа, Сињора,“ рече јој командант, пошто је она устала са постеље. „Како вам је име?“

„Ви долазите амо да ме пустите у слободу? Ја се именујем Евангелина, Монсињоре! Да сам сестра несретног Рафајела то вам је познато,“ одговори она.

„Дакле ви сте она тајанствена женска, која се зове Краљица Ноћи?“

Евангелина гледаше зачуђено у команданта.

„Ви можете слободно да признате то,“ настави командант. „Ви немате шта да изгубите! Ни један крсташ није више жив!“

„Шта? Шта кажете?“ упита Евангелина упушено.

„Нећу да кријем од вас оно, што је истина, Сињора,“ одговори командант. „Ви можете, и треба све да дознате. Галера, и сви они, што су на њој били, бачени су у ваздух! Нико се није спасао! Данас је

ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН

ЦЕНА

НА ГОДИНУ	8 дин.
НА ПО ГОДИНЕ	4 дин.
НА 3 МЕСЕЦА	2 дин.
МЕСЕЧНО	1 дин.

МАЛЕ НОВИНЕ

ПРЕТПЛАТА СЕ ПЛАЋЕ МЕДЕЦИЛАНУ И СИМПАЛОВИЋУ У БЕОГРАДУ ОБИЛИЋЕВ ВЕНАЦ БР. 1

Може се претплатити и код свију пошта у Србији

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Мали огласи 1.50 п. д. или 5 пара од петитног реда

5 ПАРА БРОЈ

ДНЕВНИ ЛИСТ ЗА СВАКОГА

5 ПАРА БРОЈ

ИЗЛАЗИ И ПОСЛЕ ПРАЗНИКА

ЗА СВАКО ОГЛАШЕЊЕ ПЛАЋА СЕ ДРЖ. ТАКСЕ 20. П. ДИН.

ВЕЋИ ОГЛАСИ ПО ПОГОДБИ

СРПСКА НАРОДНА ВИША МУЗИЧКА ШКОЛА

Од 1 Октобра отвара се виша музичка школа *Консерваторијум* за све музикалне инструменте (као певање соло и кору) уписе ученика у исту одпочиње од 28 Септембра и трајаће до 15 Октобра сваки дан од 9—12 и 2—6 после подне. Програм, као и остало донећемо опширно у идућим бројевима.

Стан Обилићев венац број 22 I сират у кући г. Андрејевића.

УПРАВА

Прва краљевско српска повлашћена

ФАБРИКА ВУНЕНИХ ИЗРАДА

БРАЋЕ МИНХА

У ПАРАЋИНУ

Израдила је и сложила у свом главном

БЕОГРАДСКОМ СТОВАРИШТУ

велики избор чисто вунених тканина (штофова), за мушке јесење и зимске хаљине.

Чохе за официрска одела.

Покривача — ћебад — од одабране вуне, и у врло лепим бојама и шарاما израђени. —

Лених шареница (простирача за патос) вунени 2^о до 2^о метара ширине у раз овреним шарамима и бојама.

Изврених мушких огртача у разним величинама и ценама.

Сукна бела, и мрка у разним каквоћама.

На захтев шаљемо примерке (мустре) сваком. За г. г. трговце и кројаче постоје нарочити врло повољни услови.

Стовариште је у улици Кнеза Михаила бр. 13.

8—15

КАЛЕНДАР

Православни: 30 Михаило I м. Гргур
Католички: 12. Максимилајан
Сунце излази: у 6 сах. 32. м.
заласи 5 сах. 27 мин.
Нов месец 23 у 2 с. 24 м. по
подне Ладан ветар мраз.

КУРС

Дукат 5 75
Наполеон 9 62

ПИЈАЦА БЕОГРАДСКА

Београд, 28 Септембар

кил	15.630	Жита	11.40
"	37520	Сувих шљива	26.—
"	—	Шљива нових	—
"	—	Брашно фино	—
"	—	(Брашно леб. нес. . . . .)	—
"	—	Брашно сеј.	—
"	5896	Кукоруза. стари	8.50
"	1019	Кукоруз. браш.	—
"	24 ^о	Јечам	7.75
"	6830	Овас	7.75
"	452	Рај	7.—
"	—	Мекиња	—
"	846	Пасуља	25 —
"	1174	Ораја	25.—
"	931	Катрана	24.—
"	—	Вуне овче	—
"	—	Шипарке	—
"	428	Коре брезове.	12 —
"	14640	Греча	3.20
"	5550	Сена	4.50
"	14500	Сламе	2 50
"	60	Маста	120.—
"	1080	Лоја топљеног	77.—
"	—	Сочива	—
"	—	Тумура	—
"	—	кожа гов.	—
"	448	Крушака	12.—

"	8900	Грожђа	15.—
"	719	Сири	80 —
"	374	Свиња	82.00
"	—	кис. купуса	—
"	1760	Лука цр.	7.50
"	—	Лука бела	—
"	—	Арнаџика	—
"	1719	Кромпира	9.00

РАЗНА ПИЈА

лит.	600	Вина црна	20.—
"	2000	" бела	20.—
"	—	Комовице	—
"	2700	Ракије мекс.	24.—
"	—	" љуте	—
"	—	Шпиритуса	—

УВОЗ ИЗ АУСТРО-УГАРСКЕ

килограма	10000	Брашна	—
"	—	Мекиња	—
"	—	Пасуља	—
"	666	Шпиритуса	—

ЦЕНЕ СТОКЕ

1 пар	Волова тешки к.	—
1 "	" " " "	—
1 "	" " " "	—
1 пар	Крава тешки "	—
"	" " " "	—
"	Свиње мрша. до "	—

ЦЕНЕ КОЖАМА

1 пар	кожа бели	—
1 "	Јагњешчи нови	—
1 "	" Јарећи	—
1 "	" Кавлака	—
1 "	" Зечији	—
1 "	" Козији	—

БЕОГРАДСКЕ НОВОСТИ

(Конкурс). Са доста поуздане стране извештени смо да ће министарство просвете још у првој половини Октобра расписати конкурсе за неколико државних питомца. Све струке, које

ПОДЛИСТАК

КРАЉИЦА НОЋИ

или

ЛОВАЦ МРТВАЦА У ВЕНЕЦИЈИ
РОМАН ИЗ ИСТОРИЈЕ МЛЕТАЧКЕ РЕПУБЛИКЕ
КЊЕГА ПЕТА

(НАСТАВАК)

(99)

Инго је ишао врло брзо њој на сусрет. Он изгледаше као прави ђаво! Кад је дошао близу ње он стаде, и гледаше је погледом пуних мржње. Гледаше ону, која му не може бити опасна, јер је уништио све документе. Она није могла ничим да докаже своје право! Али је он њу мрзио само зато, што је против њега ступила у отворену борбу.
Неколико тренутака стајаху Инго и Едита, гледајући се.

На лицу Едитином не беше страха, но само презирање.
„Зар да те овде нађем, девојко? Тебе, која се усуђујеш да ми пркосиш, и да ме лажно код Дужда опадаш?“ повиче Инго.
„Тако ми Бога, ако се не мислиш показати, и ако не признаш погрешку, онда је твој појав више него дрзак!“
„Шта имам да признам?“ упита Едита без икаква страха. „Ја могу јавно, овде, у овој светој цркви, да понови само оно, што сам и пред Богом, и пред људима, као праву истину, казала. Ви нисте граф Виргилијо Мирафијоре! Ви сте злочинац и варалица! Ви сте Инго Фоскари, који је био прогнан због убијства!“
Околостојећи слушали су ове речи са изненађењем. То беше ужасан приказ. Инго је дрхтао од љутине. Више њих приђу ближе да боље чују.
„Ја се ништа не плашим, јер говорим истину!“ настави Едита јасним гласом.
„Купуће час, када ће вам се скинути образина! Изгледа да сте ви одржали победу, јер ја немам никога да ме заступа, нити имам каквих доказа! Али при свем том, што то немам, ипак јавно изјављујем: ви сте Инго Фоскари, а не Виргилијо Ми-

рафијоре! Ви сте убили Виргилија Мирафијора на брежуљцима острва Св. Николе, и сад вам нико не може одузети оно место, које сте разбојничким начином уграбили, јер су мртви сви они, који знају за ваше преваре, и који би вам могли довикнути: ви нисте Виргилијо Мирафијоре! Виргилијо је убијен!“
Околостојећи беху изненађени овим дрским говором, и показиваху рукама час на Едиту, час на Инга.
„Она је луда! повиче Инго дрхтајући од једа. „Позовите стражу да је ухвати!“
„Хоћете силом да ме начините лудом зато, што говорим истину?“ одговори Едита. „Хоћете да ме уклоните, да, у вашим је рукама власт! Али за ово што сам изговорила, сведок ми је света Богородица!“
Длазак страже прекине Едиту даљи говор.
„Ухватите ову луду, која својим будаластим говором хоће да занесе светину!“ заповеди Инго стражи, и покаже руком на Едиту.
Нико се не усуди да помогне једној Едити, нити да проговори коју добру реч за њу.

спадају под мин. просвете, биће овога пута заступљене. Ми се радујемо овој појави, желећи само да избор господи, који се за ковкире јаве не буде „ни по бабу ни по стричевима“.

(Збор). Општина је издала позив на грађане, којим ове позива на општински збор 11. Октобра ов. г. на коме ће се решити питање о пијацама.

(Маневра наше војске). Да би се трупе при маневри једна против друге знале управљати у погледу употребе ватре, као и да би надлежни оцењивачи маневара што боље видели дејство појединих трупа; увео је г. Мин. војни ове знаке: Црна застава означава, дејство ватре противу артиљерије. Црвена застава противу коњице. Бела застава противу пешадије, и то ако је постављена косо десно, значи да је ватра противу смакнутих одељења; а косо лево противу стрељачког ланца (расутог строја).

(Постављени). Како чујемо г. г. Гига Гершић и Др. Михајло Вујић министри на расположењу, постављени су понова на своја места за професоре Велике Школе.

(Премештен). Г. Алекса Илић председник београдске конзисторије, као што чујемо, биће премештен за председника чачанске конзисторије.

(Награда). Као што смо дознали, влада је одредила извесну суму, која ће се дати певачким друштвима „Београдском певачком друштву“ и „Даворју“, као награду за учествовање при погребу пок. Стевче М. хајловића. Ова награда изнеће, као што смо чули, за прво друштво двадесет, а за друго десет дуката.

(Имена предмета у гимназији). Просвете учинило је извесне промене при предавању у вишој гимназији. Тако на пр. избачена је физика из V разреда, а уведена космографија ит.д. Постараћемо се, да што пре дознамо ове измене у појединостима, те ћемо то саопштити и нашим читаоцима.

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК.

Министарски савет, по највишем овлашћењу Његовог Величанства Краља, од 22-ог јула ове год., на

Стража је опколи, и одведе је из цркве, Дапонт и остали Сенатори приђу Ингу, и погну се сви на степенице. Инго је пливао у радости! Она, од које се плашио, била је у његовим рукама.

V

Лажна Краљица Ноћи.

Пошто је вођ Жбира тврдио да је Евангелина тако названа Краљица Ноћи, то је командант острва Св. Лазара наредио, да се Евангелина притвори и добро чува, јер је био уверен, да је, као сестра вође крсташа, доиста играла улогу Краљице Ноћи.

Евангелина је смрћу брата јој Рафајела, била јако потрешена, тако, да није за се ништа марила.

Она је била према свему неосетљива, дозволила је да раде са њом шта хоће, није питала ни шта је очекује.

Истина је, да су са њоме поступали врло добро, али је она била ипак као каква осуђена преступница. Она није ни замислити могла, да је сматрају за Краљицу

предлог министра просвете и црквених решио је:

Одобрава се министру војном, да на оправку војно-државних зграда у Јагодици, у којима је шумадијски артиљеријски нук смештен, може утршити до 1925 динара и 35 пр. дин., из партије оправака војних грађевина, одређене буџетом за 1887/8 рачун. годину.

Министарски савет по највишем овлашћењу Његовог Величанства Краља од 22-ог јула ове године, на предлог заступника министра народне привреде, министра просвете и црквених послова, а на основу закона о потпомагању индустријских предузећа, од 31-ог децембра 1873-е год. (Збор. 26. стр. 60), решава:

Г. Јовану Ерлиху, фабриканту содне воде из Београда, даје се искључива повластица на петнаест година, на производњу течне угљене киселине.

Министарски савет по највишем овлашћењу Његовог Величанства Краља, од 22-ог јула ове године, на предлог министра правде, поставља: У суду окр. ваљевског: за судију за неспорна дела, Љубомира Каменичића, судију истог суда; а за судију, Ивана Томића, судију за неспорна дела истог суда. У суду окр. крушевачког: за судију за неспорна дела, Најдана Јовановића, судију истог суда; а за судију, Косту Јаковића, судију за неспорна дела истог суда, — сву четворицу по потреби службе.

КЊИЖЕВНОСТ УМЕТНОСТ И НАУКА

Држимо на висини своју литературу! узвикују поред Француза још и Немци. Почато је да је једна велика висица, да превде већину руских приповедача на свој језик. Исто тако „манија“ јавља се сад код Немаца, крај свега тога што они „тврдо држе“ да је немачка литература најбоља, најсавршенија. Немци су одали пошту Тургејеву, поклонивши се као европском великану, превели га и заћутали, мислећи у прво време: тај један и био је само ваљан међу Русима. Но не потраја дуго а сад сво где се често јавља: — преведен Гаршин, преведен, Достојевски, па поред њега Хлеб Успенски, Шчедрин, Лав Толстој и многи други. И сад је то тако велика маха узело, да више немачких

Ноћи. Она је то дознала тек ноћас, пошто је Брабантино решио њену судбину.

Врата од њеног затвора, где је она била, отворе се. Евангелина је седела на постељи.

Командант острва уђе унутра. Њега су пратили неколико чувара са лампама.

„Ви сте сестра убијеног крсташа, Сињора,“ рече јој командант, пошто је она устала са постеље. „Како вам је име?“

„Ви долазите амо да ме пустите у слободу? Ја се именујем Евангелина, Монсињоре! Да сам сестра несретног Рафајела то вам је познато,“ одговори она.

„Дакле ви сте она тајанствена женска, која се зове Краљица Ноћи?“

Евангелина гледаше зачуђено у команданта.

„Ви можете слободно да признате то,“ настави командант. „Ви немате шта да изгубите! Ни један крсташ није више жив!“

„Шта? Шта кажете?“ упита Евангелина упушено.

„Нећу да кријем од вас оно, што је истина, Сињора,“ одговори командант. „Ви можете, и треба све да дознате. Галера, и сви они, што су на њој били, бачени су у ваздух! Нико се није спасао! Данас је

журнала почеше да стрепе: еће им њихову литературу подлатити руска, и да ће, ако тако и даје пође, морати изгубити свој оригинални карактер, тип немачки — тип савршенства...“

Да напоменемо само да су Немци почели тако брзо да се интересују руском литературом, да је за годину дача, преведено на немачки језик, готово више приповедака него што је написано. У сваком готово листу, новинама, журналу нађе се по која приповетка или роман из руског живота и друштва.

Како ће Немци томе да се одурију показаће скоро будућност, јер они никако не симпатизују Русима; ну, свакако, биће врло тешко одговорити љубиву од читања руских писаца, и натерати је да своје производе негује — јер између каквог Шнилхагена, Фрајтага и Гаршина, Лаврова и др. биће мало разлике — ја!

РАЗНЕ ВЕСТИ

(Први снег). 24. о. мес. пао је у Солноград у Солноградској први снег. Противно томе јављају из Заухена у Корупској, да су тамо по други пут дозреле јагоде.

(Помен Ђорђу Натошевићу на Цетињу). Читамо у „Гл. Цр.“: Према једнодушној одлуци учитељске скупштине приредило је црногорско учитељство парастос великом обновитељу српске школе, лане преминулом дру. Ђорђу Натошевићу. Парастос је био у прошли петак, у влашкој цркви.

(Едвар Глезер) који је путовао по Африци вратио се отуда и принео је јуче у Трет. Глезер носи са собом многа ствари, што му је на својем путовању кроз Африку прибрао.

(Покрстио се). У прошлу недељу покрстио се у Загребу неки чивутин Штери. Премао је из своје вере у римокатоличку. Веле, да ће покрштени поћи у Рим и тамо ступити у ред Фратера Лазариста, јер хоће сасвим да се посвети вери римокатоличкој. У „Обзору“ читамо, да су пригодном крштења Штернова „многи од побожних вјерника били до суза ганути“.

Пијачно питање.

У нашој општини поред осталих питања, истакло се опет, из архивске пращине заборав, питање о пијацама. Општина наша још пре неколико година узимала је тај орах коштуњац да га разбије али сво где се још и дан данас непрестано узалуд бање. Од куд је то и зашто ми не можемо себи да објаснимо. Сазивани су општински зборови зарад пијачнога решења. И шта? Говорило се, лармало, чак се и претило, но све то не учини, да се с пијачним питањем буде на чисто. Општина београдска да би већ једаред пресекала тај гордијев чвор, позива грађане своје, да 11. о. м. дођу на збор где ће се та ствар расправити и решити. У своме позиву упућеном на грађане су 4 тачке:

а) да данашња „велика пијаца“ остане за увек главна и потпуно слободна пијаца дневних намирница.

б) да се „Цветни трг“ призна за врачарски трг и да исти, и на даље остане под условима, под којима је и установљен.

в) да се „зелени венац“, топијски трг“, затим „батал дамија“ палилулска и дорћолска ширина прогласе за ржипна места; али да своје тргове отворе тек онда, тек кад се за сваки понаособ пријави бар по 20 сталних продаваца и

г) да број сталних продаваца ни на једној се „велике пијаце“ не може никако бити већи од шест.

Да је решење овога питања, како за општину београдску тако и њене грађане од врло велике важности то се већ по себи разуме, нужно је само решити га тако, да неби после за собом, као што је до сад, остављало репове. Грађани а и општина свакако треба да се обзиру на потребе своје; — и овде су сад

а) или смо кадри дати Београду седам (или колико било) пијаца, а не дамо их, или;

б) нисмо кадри дати Београђанима то што траже а дамо им.

У првом случају, била би учињена неправда престоници и грађанима; у другом било би: централну пијацу распарчати и тад неби имали ни једну пијацу као што треба.

Овде нам се сад оставља питање: Би ли могло егзистирати толико тргова у нашој престоници?

Београд се сваким даном повећава, напредује у свему; пијаце се сваким даном све више повећавају; варош

велика светковина на Марковој пијаци, у след ове сјајне победе!..

„Сви су мртви? Сви су мучки убајени? Ох, смилујте се на мене, ја вас преклињем убите и мене!“ мољаше Евангелина.

„Ви сте, Сињора, последња што сте избегли од смрти!“ рече јој командант.

Евангелина покрије лице својим белим као восак рукама. Из њених прсију чуло се само јецање.

„Ако желите да се уверите о истинитости мојих речи, Сињора,“ дода командант, „то можете одмах учинити! Гондола је спремна на обаји, и очекују вас пратиоци!“

Евангелина се прибере — она више није плакала.

„Да,“ рече она одавно. „Да, Монсињоре, то хоћу и желим да се известим. Идем да потражим Галеру!“

„Пођите за мном, Сињора,“ одговори командант. „Ваша жеља биће испуњена, али само под условом, да признате да сте Краљица Ноћи!“

„Кад ме присиљавате на то, онда можете и веровати да сам ја Краљица Ноћи!“ рече Евангелина.

Командант даде знак пратиоцима. Ови

се шири, и грађани, морају да трче по читав сат даљине на „велику пијану“ за набавку својих дневних намирница. Положај Београда, број становништва, саобраћајна средства свакако нас убеђују: да у вароши може више пијана да буде; а крај њих и једна главна, централна. Па за што онда непрестано се премишљати, страхујући: да тим што год општина а и грађани не изгубе? Баш у самом интересу њиховом јесте већи број тргова јер ће се тим повећати и број продаваца и потрошача што би и општини и грађанима било од користи, а с друге стране грађани би лакше могли подмиривати своје дневне потребе. И ми се надамо да ће грађани у договору са општинском решити ово питање у своју корист.

Још нешто. Желети је да при решењу најачког питања грађани наши имају још и ову околност у виду: Пијаце треба поделити т. ј. производе пијачне по групама, уредити тако, да се на извесним, одређеним местима концентриса продавачка роба, и тим би била већа конкуренција што би свакако потрошачима мању цену плаћали, а друго био би далеко већи избор по иначе. Ово постоји у неколико код нас, али је готово са свим занемарено.

СМЕСИЦЕ

[Париз] У данашње време друштво гиганским корацима напредује; али што је прогрес већи и бржи, то морал друштвени све више и више опада.

Најбољи доказ даје томе престолица Париз. Тамо се у таком размеру шири проституција, да, готово сваког дана лиферује се по једна чета девојака, којима се свђ зна буљност. По статистици у 59. департаменту има 2582 проститутки, од којих су 1500 још малолетне; а њих 326 само су се тражиле да ступе у тај друштвени „сталеж“. Лиферовање девојака врши се већином тајно.

[Иси и крокодили]. Љубитељи паса, чујте и дивите се:

Има у Мадагаскару једна врста паса невероватно паметна, а која да би се сачувала од крокодила, развија још невероватније лукавство:

На овоме острву, које занима данас цео политички свет, готово су све реке насељене кајманима и великим крокодилима. И тако, кад такав

изведу Евангелину из затвора, а командант оде у своју канцеларију.

Евангелина изгледаше као да је имала некакав очајнички план. Не бринући се за своје пратиоце, нити за околину где беше, ишла је она одважним корацима право обали.

Код обале стајаше командантова гондола. У њој беху неколико Галерских војника.

„Долази!“ рекоше неколико војника, и покажу руком на Евангелину, која је ишла пред пратиоцима. „Долази Краљица Ноћи. Она нема црно покривало!“

Евангелина дође до гондоле. Пратиоци са лампама иђаху за њом.

Она уђе у гондолу.

Пратиоци се чуђаху њеној одважности. Они су мислили да јој није позната пресуда.

Пошто и пратиоци са лампама уђоше у гондолу, војници је отисну од обале и почну веслати.

Евангелина није села на клупу, она је стајала поред катарке, која беше намештена на сред гондоле, и обухвати је десном руком. Она је стајала сасвим близу огра-

пас обе да пређе преко реке, стаје на обалу, скичи, лаје, урличе свом снагом. На ову дерљаву, крокодили врло лако ми на псеће месо, долазе одмах на место одакле допире лавез; наудаљенији камијани остављају своје склоништа те да ухвате пса. Овај кевће, лаје, комедија траје за све време које је по његовом мишљењу нужно да примам своје непријатеље; за тим, кад се они искупе, скривени у блату, гдјежећа се међу собом ко ће пре да се дочена овако лаке плачке, пас одјуре као из пушке, пређе са свим у сигурности реку за једно пет стотина метара више овог места, штекући и скачући на супротној обали, ругајући се својим непријатељима, који се увек дају навести на ову превару.

Ово није много гупо од једног мадагаскарског пса!

—и.—

ПОЛИЦИСКИ ГЛАСНИК

Београд 29 Септембра.

(Притворени). Ноћас је притворен Стеван Јанковић из Загреб за скитње.

(Осуђени). Пресудама полициским осуђени су: Франц Циклин, Јохан Сајо из Аустрије, Сима Марковић, Карло Кофлер калфа берберски и Марија Јовановић служавка из Панчева због скитње, Карло Балгач, калфа шинтерски, Лазар Милошевић таџи-гаш, Јоца Равић зидар, Анђел Јосифовић слуга сви због нереди, Сабо Самуило и Естера жена Давида Алтераца из Панчева због блуда; Илија Обрадотић и Петко Стојковић каф. што ку држали отворене кафане.

(Нађено). Један кључ од фијоке нађен је у четинској улици и налази се при кварту палилулском.

(Умро). Милан Миљковић трг. помоћник из Београда, умро је у болници милосрдне браће у Бечу.

Ово се јавља фамилији умрлога ради знања.

ЛИСТАК

Да будем жена.

— Да, кажем искрено, не бих хтео да будем жена.

— О, о! повикаше са свију страна, ево лепог поборника лепога пола!

— Е! не, ја нисам поборник лепога пола; јер одавна лепо пола (пошто већ одавна има лепога пола) нема никаквих поборника.

— Е! али, шта сте ви онда?

— Шта вас се тиче? Изузев ако вам нисам досадан, зар нисте задовољни? Зар нисам лепо испунио своју новинарску дужност; а ви зар нисте одиграли своју улогу пажљивих читаоца?

Но, хајде да вам докажем за што не бих хтео да будем жена:

1.) Ако је жена лепа, врло лепа, прелена, њу напада читавом гомила обожалаца, чији јој уздицаји зује око ушију као јато голубова, ако јој само приметите два три трага од малих богиња на лицу: — дакле....

2.) Ако каква млада девојка има леп и богат мираз, стотину адвоката, секретара, банкара и трговаца, све ове лакоме и грабливе тиче полете, тражећи мираз а и не гледајући на девојку: — дакле....

3.) Ако се каква млада жена, — коју је напустио муж, који грозно прождире њен мираз, навикне да дели своју тугу с какви младим љубавником, одмах је цео свет оговара, оптужује је што је изневерила своју заклетву, коју је положила пред светим олтаром и т. д. и т. д.: — дакле... не бих никад желео да будем жена!

Нећу даље; јер је мужевски, т. ј. ожењени народ моћан, компактан, злопамтљив и зубат, а покрај тога увек и сумњив. Међутим, покрај свега размишљања, ма каквој ме драго опасности изложила моја језична неуместност, ја настављам даље:

— Како, господо (ово говорим мужевима!) како можете, онако с чистом савешћу изравнати слободу, што сами себи дозвољавате, с вртом ропства што прописујете својим женама?

Реците да није тако!

Зар вине делите свако вече ване с крчмама, позориштем и клубовима (ако не с дамен-капелама), и зар не захтевате од својих жена да вам чувају кућу?

Није ли то све: ова се господо враћају кући после ноћи, и ако им њихова жалосна „половина“ зева сањива и уморна, они се онда жале на њихову равнодушност и хладно дочекивање!

Одавно су казали: са женама се поступа мање по њиховим особинама а више по њиховим манама, за нас је највеће задовољство да их вежемо нашим старим софизмом. Има ли

дакле два терета и два мерила, правила о врлини која се не слажу с нашом природом женском, радња које, невинне код једних постају криминалне код других?... Не!

—љ.—

ОГЛАСИ

СТАН у коме сам досада седио издајем одмах под кирију због премештаја, има четири собе, кујну подрум и остале потребе. А од Митрова дана имам још 1 стан, такође са четири собе, кујном и подрумом. Кућу ову и продајем под пробићним условима. За цену упитати у истој кући и код Др. Јове Ђурића апотекара.

Алекса Илић
прота председник
квизисторије

СТАН за самца у поп лукиној улици број 18 на горњем боју с лица има за издавање под врло повољним условима од првога новембра.

1—3

2000 дукага тражи се на 1-во место после управе. Друг управе 1000 дукага по девет по сто. Упитати уредништво „Малих новина“

1—3

У КУЋИ бр. 29. господска улица и 17 поплукина улица има више улобних станова за издавање у истој авлији има и штала с буваром.

1—5

ТРГОВИНА, М. Алексе Петровића. Књаз Мијајлова улица.

Потребује једног шегрта који може одмах ступити и то само из унутрашњости:

2—3

1200 ДИНАРА Два чиновника траже горњу суму на зајам. Осигурање на плату, са месечном отплатом. Запитати у редакцији овога листа.

ОБЈАВА

Од данас па сваког дана свираће у гостионици код „Златне Лађе“ на Малој Пијаци оркестар под управом Драгутина Тифанека најодабраније српске комаде.

За добру послугу и добро јело и пиће са умереном ценом постарао сам се.

26 Септембра 1888.

Београд

с поштовањем
Б. П. Марјановић
угоститељ

3—5

де од гондоле, и посматраше водену површину чудним погледом.

Лампе, које су Евангелинини пратиоци држали у рукама, осветљавале су гондолу и у неколико воду око гондоле. Светлост ова биваше све мања и мања, јер се гондола нагло удаљаваше од острва. По кратком времену ова светлост изгледаше као каква звезда, која се креће по води.

Једна гондола приближавала се острву Св. Лазара.

Кад је уз обалу пристала изађе из ње један младић.

„Причекај ме ту, Матија, док се не вратим,“ рече младић гондолијеру, и брзим корацима оде до капије где је била стража.

Стражар повиче на њ.

„Ја сам Лоренцо Пријули,“ одговори млади племић.

Стражар одмах отвори врата. Лоренцо уђе унутра. Дежурни официр дочека га и дубоко се поклати.

„Имам нешто да вас упитам,“ рече Лоренцо. „Реците ми је ли истина да се овде на острву Св. Лазара, налази она тајанствена женска, коју називају Краљицом Ноћи?“

„Истина је, Монсињоре,“ одговори официр.

„А је ли доказано да је доиста она, да је то име њено.“

„Доказано је, Монсињоре. Доказано је, да је Краљица Ноћи сестра удављеног Рафаела, вође крсташког. Име јој је Евангелина!“

„Евангелина? Ја мислим да јој је име Луна?“ настави Лоренцо.

„Не знам. Али је доказано да је она Краљица Ноћи!“

„Одведите ме к њој!“ заповеди Лоренцо. „Или, ако не смете то да учините на вашу одговорност, онда ме пријавите команданту.“

„Краљица Ноћи није овде. Монсињоре!“

„Није овде? А где је?“

„Пре једног часа одвезла се са гондолом, команданта острва!“

„Пустили су је дакле у слободу?“

„То не знам, Монсињоре, али не сумњам да је тако!“

„Хвала вам!“ рече Лоренцо и изађе на поље. Капија се за њим затвори.

Међу тим је гондола командантова отишла далеко од острва.

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА

ИЗДАВАЊА

ПРВА СРПСКА

КАМЕНАРСКА ИНДУСТРИЈСКА РАДИОНИЦА

МИЈАИЛА М. ЧЕБИНЦА

У КРАЉЕВУ

израђује од разног српског

мермера надгробне и друге

разноврсне споменике сту-

бове басамачке астале чесме

и све друго што у овај

посао спада

14—50

19—40

НАЈЧУВЕНИЈИ

ЈЕДИНО СПАСАВАЈУЋИ ЛЕК

је противу најжешће зубобоље и свију усних болести: повлашћена водица Др. Ранимира која се може добити у Београду код И. Ранимира зубног лекара, у дрогерији Павла Маринковића и у апотекама: код „Српског Грба,“ код „Књаза Михајла“ на зеленом венцу.“ У Ваљеву у апотеци г. Прикелмајера, у Пироту у апотеци г. М. Протића, у Лозници у апотеци г. С. Тодоровића, у Крушевцу у апотеци г. Кедровића.

Цена је означена на свакој флаши, поред овог истог жига и својеручног потписа проналазачевог; на што ваља обратити пажњу при куповини.

И. РАНИМИР

зубни лекар
Васина улица Бр. 4.

Кад се нигди на води ништа није могло да примети, и док су Галерски војници безбрижно веслали, Евангелина стаде на клупу и изненадно скочи у воду. То беше тако изненадно, да војници у гондоли није имали времена да је задрже, или да јој притеку у помоћ. Чуло се само зашљускивање воде а за тим нестало Евангелине са површине.

То беше извршено у тренутку. Евангелина потону.

Чувари и војници беху ослобођени од оне дужности, коју су требали да изврше. Сестра Рафаелова тражила је сама смрт и нашла је у Лагунским таласима.

У томе се појавило тело Евангелинино на површину. Галерски војници хтедоше да је ухвате и извуку из воде, али им чувари не дадоше да то учине.

„Она је била осуђена на смрт,“ рекоше чувари. „Ту пресуду она је сама извршила над собом!“

„Возите натраг, задатак је извршен и без нашег суделовања,“ рече један чувар.

Галерски војници послушају и окрену гондолу према острву.

Кад се гондола беше приближила острву, дође им друга гондола у сусрет.

У овој беше Лоренцо Пријули. Он викне на војнике да стану.

„Је ли у вашој гондоли Краљица Ноћи?“ упита Лоренцо, пошто се јави ко је.

„Није, Монсињоре,“ одговори један чувар. „Краљица Ноћи била је овде, али сад више није!“

„Где сте је одвели?“

„Кад смо били на сред воде, Сињора је изненадно скочила у воду и удавила се пред нашим очима!“

„Она се удавила? Сама је скочила у воду? Боље реците да сте је ви удавили!“ повиче Лоренцо љутито. „Зар нико од вас није јој хтео да помогне? Зар нико није имао човечанска осећаја? Зар нико не хтеде да јој у нужди пружи руку и спасе је? Да сте проклети, несретне убијце! Нико зар, од вас није помислио, да је то слабомоћна жењска, коју сте тако грозно уморили?“

„Она је сама скочила у воду, Монсињоре. Тако ми Бога, сама је скочила,“ рече један чувар.

Лоренцо није чуо говор овог чувара, он да своје староме гондолијеру знак, и његова гондола брзо се удали. Он је хтео да потражи Краљицу Ноћи тамо, где је

скочила у воду, као што му ови рекоше. Он је хтео да види њено мртво тело.

Али ипак, никако није могао да верује речима оних подлих људи, који су најмљени да изврше тако гнусно дело.

Његова је гондола пловила брзо а његове очи пажљиво су посматрале водену површину.

Гондола са чуварима и Галерским војницима беше већ стигла на острво Св. Лазара.

(наставиће се)

